

A református teológia reménységgel és bizalommal tekint Isten világot és benne a természetet és embert fenntartó munkájára, ugyanakkor azonban felelősen, sáfárként éli meg természethez való viszonyát. Ez azonban nem vezethet valami hamisan értelmezett „sáfárság-ideológia”-hoz. A sáfárság gondolata felelős teológiai és gyakorlati munkára ösztönöz. Az ember számára adott lehetőségek éppen a természeti környezetünkben rejlő sokszínűség révén hordozzák magukban a helytelen, adott esetben legjobb akaratunk ellenére született hibás döntéseink lehetőségét. A felelős teológiai, hermeneutikai munka olyan hermeneutikai kulcsok megtalálását teszi lehetővé, amelyekkel árnyaltabb képet kaphatunk a döntéshelyzetekben, és a lehetőségek és felelősségek viszonyáról megfelelő módon dönthetünk.

A Kálvin nyomdokain járó református teológia ma sem tehet mást, mint azt, hogy hirdeti a természet teológiáját, amely Isten gondviselő igralmának és szeretetének példája az emberiség életében. A kálvini alapokat követő és azokat komolyan vevő teológia nem merülhet ki abban, hogy a világ *theatrum gloria Dei*, hanem sokkal inkább abban érdekelt, hogy Isten dicsősége világosabban ragyogjon az emberi cselekedetek által. Nem feledkezhetünk meg arról, amire a genfi reformátor teológiája ma is figyelmeztet, hogy tudniillik Isten nem hagyja magát jel nélkül, és hogy az Írás által a természet is Kijelentéssé nemesülhet; s bárha ez kárhozzát is bennünket istenismeretünk tökéletlensége miatt, mégis jelként emlékeztet Isten jóságára és igralmára.²⁵ A 21. századi magyar református teológiának fel kell tudnia mutatni azt a működőképes hermeneutikai kulcsokkal dolgozó módszereit és teológiáját, amely komolyan veszi a természet teológiáját és hozzáteszi ehhez a maga nagyon is emberi hozzájárulását az élhetőbb világ kialakításához.

Ferencz Árpád

(Debreceni Református Hittudományi Egyetem)

D. dr. Juhász Tamás a Sárospataki Református Teológiai Akadémia tiszteletbeli professzora

A 20 esztendővel ezelőtt újraindított Sárospataki Református Teológiai Akadémia 2012. szeptember 9-én tartotta jubileumi tanévnyitó ünnepélyét.

Az akadémiai közgyűléssel összekapcsolt jubileumi tanévnyitó istentisztelettel kezdődött, amelyen dr. Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke hirdette az Igét és az akadémia kórusa énekelt Beidek Adrienn karvezető irányításával.

A jubileum alkalmából tiszteletbeli professzorokat is avató közgyűlést dr. Dienes Dénes rektor helyettes nyitotta meg, majd dr. Enghy Sándor rektor mondott tanévnyitó beszédet, és köszöntötte az újonnan választott tiszteletbeli professzorokat: D. dr. Abraham van de Beek (Amsterdam), Eberhard Busch (Göttingen), Martin E. Birkman (Amsterdam) és Juhász Tamás (Kolozsvár) professzorokat, akiket dr. Dienes Dénes és dr. Sawyer Frank laudált. (Abraham van de Beek professzor felesége súlyos betegsége miatt nem tudott jelen lenni és személyesen átvenni az oklevelet, illetve előadni a következő napon a He Came to his Own. On Christ's Ownership of Creation című előadását.

²⁵ *Institutio*, I. 5,1. és I. 5,14.

Az oklevelek átadása és a köszönetnyilvánítások után a VI. éves gyakornokok kibocsátása, valamint a minősítő vizsgát letett hallgatók eskütétele következett. A jubileumi akadémiai közgyűlés Csomós József Tiszáninneni Református Egyházkerület püspökének zárószavával és a nemzeti imádsággal végződött.

A tiszteletbeli professzorok a következő napon tarthatták meg székfoglaló előadásaikat: Das Verständnis der Kirche nach dem Heidelberger Katechismus – Eberhard Busch; Kép és bálvány. A második parancsolat az ige egyházában – Juhász Tamás (ezt az előadást a laudációja után olvashatjuk); God's Transcendence of Our Concepts of Righteousness and Evil – Martin E. Birkman.

D. dr. Juhász Tamás laudációja

„Juhász Tamás Kolozsváron született 1946. január 23-án. Édesapja Juhász István egyháztörténész, teológiai tanár, édesanyja Tavaszy Mária vallásitanár, Tavaszy Sándor filozófus és teológiai tanár lánya. Szülővárosában tanult, a teológiát is ott végezte el; 1969-ben szerzett lelkészi oklevelet. Tanulmányokat folytatott a nagyszebeni Evangélikus Teológián, Bukarestben a román ortodox teológián, majd Münsterben a Karl Wilhelm Egyetem Protestáns Teológiai Karán. Anyanyelve mellett beszél románul, németül, hollandul és angolul. Teológiai doktori fokozatot nyert *summa cum laude* minősítéssel 1983-ban. Disszertációjának címe: *A Heidelbergi Káté teológiai tanítása*.

14 éven keresztül végzett lelképásztori szolgálatot (Lőrincréve, Detrehemtelep), és 1984-től a Kolozsvári Protestáns Teológia rendszeres teológiai tanszékének vezető tanára. 1995-ben kapott professzori kinevezést. 2011 júniusában vonult nyugalomba. A lelkészképzés szolgálatában eltöltött 27 esztendő alatt tanított latint, németet, teológiai enciklopédiát, filozófiai bevezetést, vallásfilozófiát, hitvallásismeretet, szimbolikát, dogmatikát, etikát és kánonismeretet.

Tudományos érdeklődése elsősorban az egyház szimbólumai, különösen pedig a református egyház hitvallásai iránt volt erőteljes. Ezek nyomán fordult az ekleziológia kérdései felé. Az egyház lényegének megragadása, céljának meghatározása, társadalmi helyének és feladatának kijelölése foglalkoztatta leginkább. 1989-et követően, miután a politikai akadályok elhárultak, s a teológiai tudományos kutatás is nagyobb teret kaphatott, elmélyedt a keresztyén etika sajátos kérdéseinek tanulmányozásában. Fokozott figyelmet fordított a teológia és a természettudományok között megállapítható viszony problémáira, a bioetikai kérdésekre, de vizsgálta a politika és a teológia kapcsolatát is. Közzétett dolgozatainak száma meghaladja a 100 tételt, ami mennyiségi tekintetben annak mond igazán sokat, aki tudja, hogy 1989 előtt egy kolozsvári teológiai tanár publikációs lehetőségei meglehetősen korlátozottak voltak.

Tudományos munkássága mellett tevékenyen szolgált a nemzetközi egyházi élet különböző területein is. Számos nemzetközi konferencián vett részt, meghatározó munkása a *Nemzetközi Református Teológiai Intézetnek* (IRTI), a *Doktorok Kollégiumának*, a *Coetus Theologorumnak*. Tagja a Romániai Református Egyház Zsinatának. 2002-ben elnyerte a Károli Gáspár-díjat; 2005-ben a Károli Gáspár Egyetem Hittudományi Kará-